

Bijbel

voor kinderen

Marianne Busser & Ron Schröder
Pieter van Winden

Met illustraties van Alex de Wolf

Van Holkema & Warendorf

Oude Testament

- God begint 13
- Adam en Eva 19
- Kain en Abel 22
- Noach bouwt een ark 25
- Abraham en God 29
- Isaäk wordt geboren 30
- Een vrouw voor Isaäk 33
- Jakob en Esau 36
- Jakob vindt een vrouw 40
- Een zoon voor Rachel 42
- Jakob gaat terug naar zijn geboorteland 44
- Jozef, het verwende jongetje 47
- Jozef in de put 49
- Jozef wordt verkocht 51
- Jozef wordt onderkoning van Egypte 53
- Jozef ziet zijn broers terug 56
- Opnieuw naar Egypte 58
- Het raadsel van de zilveren beker 60
- Een mandje in het water 63
- Mozes moet vluchten 66
- God roept Mozes 68
- Laat mijn volk gaan 71
- De tien plagen 72
- Dwars door de zee 75
- God zorgt voor eten 77
- De tien geboden 79
- Het gouden kalf 82
- God neemt Mozes mee 85
- Een stad valt om 87
- Het verhaal van Ruth 89
- Ruth vindt werk 91
- De geboorte van Samuel 94
- God roept Samuel 96
- Het volk wil een koning 98
- Saul wordt koning van Israël 99
- Saul wil niet luisteren 101
- God kiest David 104
- David verslaat Goliath 107
- Saul is jaloers 110
- Saul zoekt David 112
- David en Salomo 114
- Koning Achab kiest voor Baäl 116
- Brood voor elke dag 118
- Een doodziek jongetje 119
- Een vreemde wedstrijd 121
- Elia vlucht van huis 125
- Elia ontmoet Elisa 127
- Een flesje met olie 129
- Naäman wordt beter 131
- Jona en de vis 134
- Een nieuwe kans voor Ninevé 137

Nieuwe Testament

- Jezus wordt geboren 143
- De herders 146
- Drie mannen en een ster 148
- De oude Simeon en het kindje Jezus 150
- Jezus in de tempel 152
- Jezus wordt gedoopt 154
- Twaalf vrienden 156
- Een mooi gebed 158
- Het dochtertje van Jairus 159
- Vijf broden en twee vissen 162
- Een boer die ging zaaien 165
- Het grote feest 166
- De verlamde man 170
- Jezus en de kinderen 173
- De storm op het meer 176
- De priesters zijn boos 178
- Een echte vriend 180
- De blinde Bartimeüs 182
- De man in de boom 184
- Het verdwaalde schaapje 187
- De arme vrouw 189
- De verloren zoon 190
- Het verhaal van Lazarus 194
- Een gemeen plan 197
- Judas is kwaad 198
- Op naar Jeruzalem 200
- Het laatste avondmaal 203
- In de tuin van Gethsémané 205
- Jezus wordt gevangengenomen 207
- Kajafas krijgt zijn zin 209
- Jezus bij Pilatus 210
- Jezus sterft aan het kruis 213
- Jezus wordt begraven 214
- Het graf is leeg 216
- Groot nieuws 219
- Jezus gaat naar de hemel 220
- Pinksteren 222
- Van stad naar stad 224
- Het boek van Johannes 225
- Johannes wordt opgepakt 226
- De droom van Johannes 228

God begint

Heel lang geleden was het overal donker. Ergens in dat pikkedonker lag de aarde. Verder was alleen God in het heelal. Maar God vond het niet prettig om alleen te zijn. Daarom bedacht Hij een plan. 'Ik ga iets moois maken van de aarde,' zei Hij. 'Het moet werkelijk iets prachtigs worden.' En Hij begon meteen. 'Ik wil dat het licht wordt,' zei God.

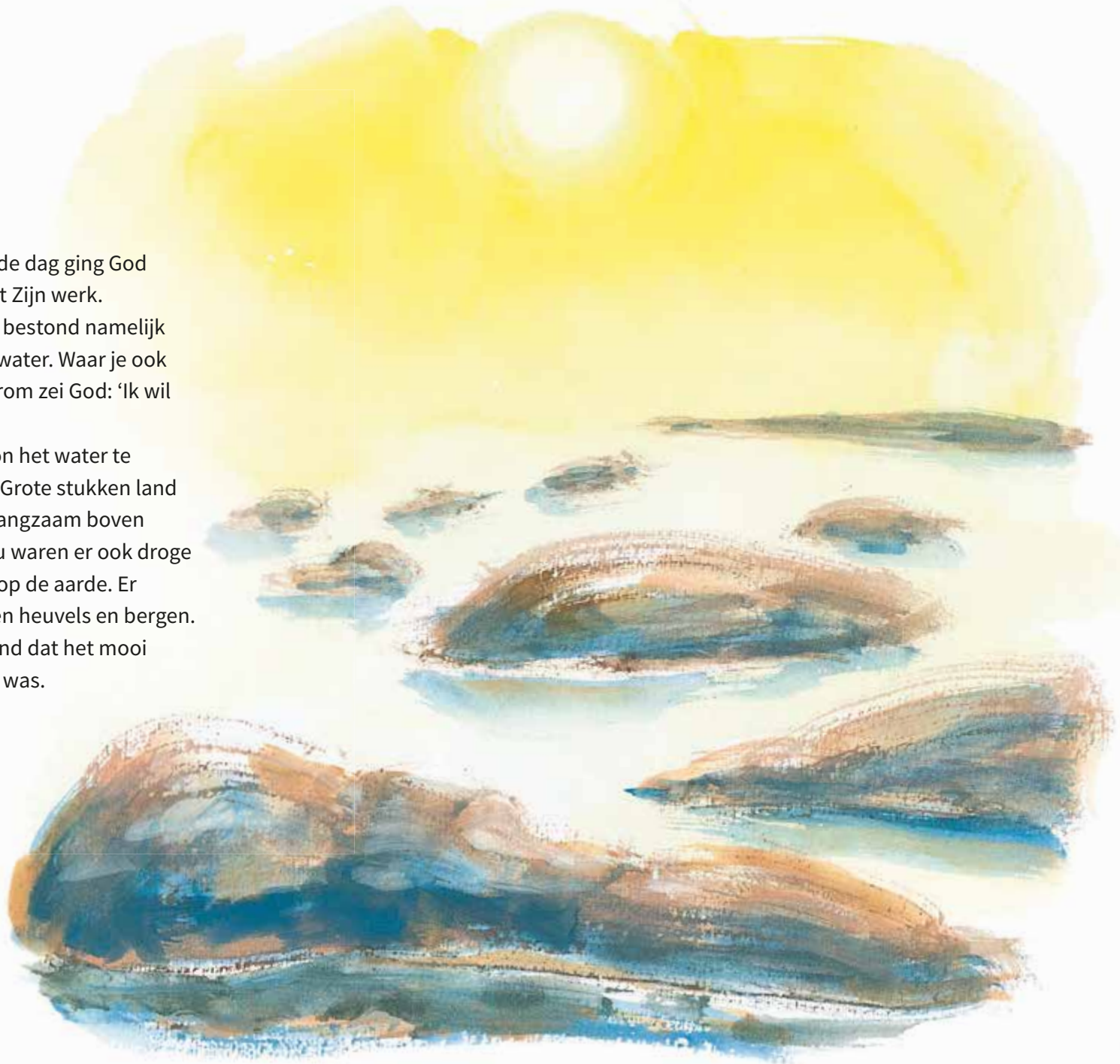
Meteen werd het licht op de aarde. Toen bedacht God nog iets. 'Ik wil dat het na een tijdje weer donker wordt. Daarna mag het weer licht worden. Als het licht is op de aarde, noem ik het dag. En als het donker is, noem ik het nacht.' En God was blij met wat Hij gemaakt had.

De volgende dag ging God verder met Zijn werk.

De wereld bestond namelijk alleen uit water. Waar je ook keek. Daarom zei God: 'Ik wil land zien.'

Toen begon het water te bewegen. Grote stukken land kwamen langzaam boven drijven. Nu waren er ook droge gebieden op de aarde. Er ontstonden heuvels en bergen. En God vond dat het mooi geworden was.

Op de derde dag bekeek God wat Hij gemaakt had.
'Het is nog een beetje kaal,' zei Hij. 'Ik zou er graag planten en bomen bij hebben.'
De kale zandvlakten veranderden. Er begon gras te groeien en overal kwamen planten, bomen en struiken uit de grond. God bedacht bloemen voor de planten en vruchten voor de bomen. De wereld zag er schitterend uit. Er groeiden zelfs planten in het water van de zee.
'Zo is het goed,' zei God tevreden.
De vierde dag keek God naar het licht. 'Het licht is mooi,' zei God, 'maar ik zou het graag nóg mooier willen maken.'
Daarom bedacht God de zon, zodat die overdag kon schijnen. En voor de nacht bedacht God de sterren en de maan. Nu zou het nooit meer zo donker zijn als in het begin.
God zag hoe de zon straalde en 's avonds onderging. Dan maakte ze plaats voor de maan en de sterren. Die versierden de nacht, alsof het feest was.

De vijfde dag brak aan. God keek naar het water.
'Vandaag moet de zee nog meer gaan leven,' zei Hij.
En God maakte de mooiste vissen die Hij kon bedenken.
Kleine en grote vissen, dikke, dunne, paarse en gele.
De zee was nu vol leven. Maar de lucht was nog leeg.

'Laat ik ook vogels maken,' riep God. Hij liet schitterende
vogels rondvliegen, in allerlei kleuren.
'Jullie moeten nesten gaan bouwen en eieren leggen,'
zei Hij. 'Uit die eieren zullen baby'tjes komen. Zo zullen
er altijd vogels op de wereld zijn. En ook de vissen zullen
jonge visjes krijgen.'

De zesde dag zei God: 'Gisteren heb ik de vissen bedacht. Zij zwemmen in de zee. Ik heb de vogels bedacht. Die vliegen in de lucht. Nu ga ik dieren maken die op het land mogen leven.'

Toen maakte God de dieren: olifanten, nijlpaarden, giraffen en beren. Maar ook muizen, mieren en kikkers en allerlei andere dieren.

Tevreden zag God hoe ze over de aarde liepen. Hij was er heel blij mee.

Toch is het nog niet af, dacht God. De aarde is nu zo mooi, daar wil ik niet alléén van genieten. Ik zal mensen maken die op Mij lijken. Mensen die voor de aarde kunnen zorgen. En God maakte een mens. Het was een man en Hij noemde hem Adam.

Omdat God van alle dieren mannetjes en vrouwtjes geschapen had, maakte Hij nóg een mens. Dat was een vrouw. En de vrouw noemde Hij Eva.

'Zorg goed voor deze wereld,' zei God tegen Adam en Eva. 'Jullie zullen kinderen krijgen, zodat er steeds meer mensen komen. Al die mensen samen mogen genieten van wat Ik heb gemaakt.'

God zag dat Zijn werk nu helemaal af was.

Het is mooi geworden, dacht Hij. Bijna te mooi om waar te zijn.

Toen zei God: 'Ik heb nu zes dagen achter elkaar gewerkt. Morgen is het de zevende dag. Op de zevende dag werk Ik niet. Dan is het tijd om uit te rusten. Laten we afspreken dat iedereen zes dagen mag werken. En dat de zevende dag een rustdag is. Die zevende dag moet een bijzondere dag zijn.'

Adam en Eva

Adam en Eva vonden het erg fijn op de aarde. Elke dag zagen ze wel iets nieuws: een bijzondere plant, een mooie vis of een schitterende vogel. Ze zwommen samen in de rivier. Ze aten van de vruchten die overal groeiden. En ze sliepen dicht bij elkaar op het zachte mos. Op een dag zei God tegen Adam en Eva: 'Ik wijs jullie de weg naar het allermooiste stukje van de aarde. Dat is het paradijs. Daar mogen jullie wonen.'

In het paradijs keken Adam en Eva hun ogen uit.

'Wat is het hier prachtig!' riep Eva blij.

'Kijk maar rustig rond,' zei God glimlachend. 'Geniet ervan. Eten is er genoeg. Er is alleen één ding wat jullie niet mogen.'

God wees naar een boom, die midden in het paradijs stond.

'Kijk,' zei Hij. 'De appels aan deze boom zien er mooi en lekker uit, maar je mag ze niet eten. Dat is niet goed voor jullie.'

'Dat beloven we,' zeiden Adam en Eva. Ze vonden het helemaal niet erg. Er stonden nog zo veel andere bomen in het paradijs. Die ene boom zouden ze niet missen.

'Dat is dan afgesproken,' zei God. 'En ik heb ook nog een opdracht voor jullie. Jullie mogen alle planten en dieren een naam geven.'

Dat vonden Adam en Eva best leuk. Ze begonnen meteen. Eerst verzonnen ze allemaal gewone namen

zoals beer, aap, paard, en schaap. Maar toen de gewone namen op waren, bedachten ze ook gekke namen zoals pissebed, tjif-tjaf en koekoek.

Na een tijdje had Eva geen zin meer. 'Ik ben een beetje moe,' zei ze.

'Geeft niks,' zei Adam. 'Ga jij maar lekker wandelen, dan ga ik nog een poosje door.'

Eva liep rustig door het paradijs. In de verte zag ze de boom staan waarvan ze niet mochten eten.

Gek eigenlijk, dacht Eva. Waarom stáát die boom hier dan, als we er tóch niet van mogen plukken?

Nieuwsgierig liep ze door. Toen ze vlak bij de boom bleef staan, kwam er een slang tussen de takken tevoorschijn.

'Mooie boom, hè?' zei de slang een beetje geheimzinnig.

Eva schrok. 'Kun jij praten?' vroeg ze verbaasd.

'Je hoort het,' zei de slang.

Eva draaide zich snel om. Maar de slang riep haar terug.

'Waarom neem je niet gewoon zo'n appeltje?' vroeg hij gniffelend. 'Wat maakt het nou uit wat God tegen je gezegd heeft?'

'Ik pluk wel iets uit een andere boom,' zei Eva.

'Je moet het zelf weten,' zei de slang, 'maar deze appels zijn echt verrukkelijk. Het kan heus geen kwaad. Probeer het maar eens.'

Eva schudde haar hoofd. 'Nee. We mogen van alle bomen eten, maar niet van deze boom. Dat is niet goed voor ons. God heeft het zelf gezegd.' 'Onzin,' zei de slang smalend. 'Weet je waarom het niet mag? Als jij zo'n appel eet, word je net zo knap als God. Dan heb je Hem helemaal niet meer nodig. En dat wil God niet. Doe het nou maar, dan merk je het zelf.'

Eva twijfelde. Zou die slang misschien gelijk hebben? Ze wist het niet.

'Kom op, pak er één,' drong de slang aan. 'Niemand die het ziet!'

Toen pakte Eva een appel en nam voorzichtig een hapje.

Lachend kroop de slang weer tussen de takken van de boom. Hij had zijn zin gekregen.

Ineens voelde Eva zich heel naar worden. Wat had ze gedaan? Ze mochten alles van God, behalve van die ene boom plukken. En nu had ze het tóch gedaan!

Wat zal Adam zeggen? dacht Eva wanhopig. Als Adam nou óók maar van die boom gegeten had, dan was het niet alleen mijn schuld. Dan hadden we het sámen gedaan.

Bang rende ze naar Adam toe. Die bedacht nog steeds namen voor de dieren. 'Kievit, adelaar, dromedaris, gorilla...'

'Adam!' riep Eva. 'Adam, je zult wel honger hebben. Ik heb iets voor je geplukt.'

Ze gaf hem de appel en Adam nam een hap.
Meteen voelde hij zich net zo naar als Eva. Het leek wel of alles was veranderd. De wereld leek niet meer zo mooi.
‘Wat is dit?’ riep Adam geschrokken. ‘Er is iets vreselijks gebeurd. Wat is er aan de hand?’
Toen herkende hij de appel. Hij wist van welke boom de vrucht kwam. Geschrokken keek hij naar Eva. Daarna bekeek hij zichzelf.
‘Moet je kijken!’ riep hij bang. ‘Vogels hebben veren, beren hebben een vacht, maar wij hebben niets. Wij zijn helemaal bloot!’
Snel plukten Adam en Eva wat bladeren. Daar maakten ze kleren van.

Aan het eind van de dag hoorden ze de stem van God.
‘Adam, waar ben je?’ riep Hij.
Angstig kroop Adam tussen de struiken vandaan.
‘Waar was je nou?’ vroeg God.
‘Ik had me verstopt omdat ik bang was. Ik voelde me zo bloot.’
God begreep wat er gebeurd was. ‘Hebben jullie soms tóch van die ene boom gegeten?’ vroeg Hij.
Adam werd rood. Hij schaamde zich. ‘Eva heeft me een hap van zo’n appel gegeven.’
‘Waarom?’ vroeg God. ‘Ik had toch gezegd dat het niet mocht?’

Nu kwam Eva ook tevoorschijn. ‘Ik wilde het niet,’ zei Eva, ‘maar de slang zei dat het goed voor me zou zijn.’
Toen werd God boos op de slang. ‘Voor straf zul je altijd moeten kruipen!’ riep Hij. ‘En iedereen zal bang voor je zijn.’
Daarna keek God naar Adam en Eva. Hij was boos en verdrietig.
‘Jullie hebben niet naar Me geluisterd. Daarom mogen jullie niet meer in het paradijs blijven. Zoek maar een andere plek om te wonen. Daar zullen jullie kinderen krijgen. Het zal niet makkelijk zijn. Jullie zullen hard moeten werken. En op een dag zal jullie leven op aarde voorbij zijn.’

